

Magyar Zoltán
országgyűlési képviselő

... hivatala
szám: K/4574

Érkezett: 2015 APR 29.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Miért nem áll példaként előttünk az olaszországi agroturizmus?

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Olaszország életében a turizmus fontosságából következően bátran feltételezhetnénk, hogy az agroturizmust is a turisztikai tevékenységek közé sorolják. Az olasz gondolkodás az agroturizmust mezőgazdasági tevékenységnek tekinti, amellyel az egyetlen ilyen ország az Európai Unióban. Kifejezetten ennek a szabályozására alkottak törvényt, amely rendkívül részletes és alapos. Az agroturizmust 1985-ös törvény szabályozza, amelyben a következő áll: agroturizmussal kizárólag mezőgazdasági tevékenységet végzők folytathatnak. Emellett a turizmusnak kapcsolódnia kell hozzá, illetve ki kell egészíteni a birtokon zajló növénytermesztést, állattenyésztést vagy erdőgazdálkodást, amely eközben a vállalkozó fő gazdasági tevékenysége kell, hogy maradjon (a mezőgazdasági tevékenységet nem hagyhatja fel). A törvényben megfogalmazottak szerint egyértelmű, hogy a vendégfogadás csak kiegészítő jövedelmet jelent, legfőbb bevételi forrás továbbra is a mezőgazdaságból származik, az így szerzett plusz jövedelem pedig kedvezhet a mezőgazdaságban lévő munkahelyének megtartásában is.

Főbb jellemzőjük továbbá, hogy az agrártermékeket a gazdának túlnyomórészt saját termékeiből kell előállítaniuk, amelyek fogyasztása vagy eladása is helyben történik.

Lehetőség van arra is, hogy több gazda együtt működtessen üzletet, ahol eladásra kínálhatják termékeiket lehetőséget nyújtva azoknak a gazdáknak, akik önerőből nem lennének képesek erre. A közvetlen értékesítés eredményeként az áruk és szolgáltatások útja is lerövidülhet, minimalizálni képesek a szállítási költséget és a szállítás környezeti terheit is.

A foglalkoztatás is fontos kérdés. Elsősorban családon belül próbálják megoldani, azaz a gazdák először gyerekeiket, rokonaikat alkalmazzák – ezzel egyben cél a család egy helyben tartása is. A családtagoknak olyan feladatot adnak, amelyek általában jövedelmezőbbek. Ilyen például a vendégek fogadása, főzés, idegenvezetés és oktatás. Az agroturizmus természetével való kapcsolatát is meg kell említeni, hiszen létükkel hozzájárulnak a körülöttük lévő természet megóvására, a gazda a megfelelő gazdálkodásával hozzájárul a tájkép megőrzéséhez, így növelve a környék imázsát. Az agroturisztikában jellemző a helyi szereplők gazdasági- és szolgáltatási együttműködése. Turisztikai szempontból a cél minél több turista térségbe történő vonzása, amelyet a szolgáltatás-bővítéssel, fejlesztéssel lehet elérni. Egy helyi idegenvezetővel, nemzeti parkkal való együttműködés mindenképpen ezt a célt szolgálja. A gazdasági szemmel pedig egymás termékeinek promotálása, más szolgáltatásainak terjesztése. Eme kapcsolat fontosságát bizonyítja, hogy a térség (vállalkozásuk részére is) könnyebb fejlesztés és gyorsabb fejlődés érdekében a helyi szereplők összefogása elengedhetetlen.

A fentebb leírt feltételek mellett Olaszországban csak azok a gazdák végezhetnek agroturisztikai tevékenységet, akik előtte részt vettek agroturisztikai szakmai képzésben. Cél, hogy a gazdák elsajátítsák azt a tudást, amivel leghatékonyabban és az agroturizmus koncepciójának megfelelően végezhesék tevékenységüket.

Jogi háttér egy része centrálisan, másik része decentrálisan szabályozott. A decentralizált, részletesebb szabályozás régiós és megyei szinten történik, az általános, centralizált irányítás pedig nemzeti szinten. Az utóbbit alapvetően a stratégiai tervezés, pénzügyi források megteremtése, a működés alapvető jogi és törvényi szabályozásának területein alkalmazzák. Ez előbbi azonban inkább a végrehajtásnál, amelyet a régióknak kell a helyi igényeknek és sajátosságoknak megfelelően kell szabályozni. Helyi szinten természetesen a természeti erőforrások és társadalmi-történeti tudás ismeretében mindezek sokkal hatékonyabban és időmegtakarítással oldhatók meg, hiszen a helyi erőforrásokkal igazán csak a helyi gazdák, illetve döntéshozók vannak tisztában.

Mint Olaszországban, itthon is adottak lennének a feltételek a vidéken megjelenő turizmusformák közül az agroturizmus számára. Hazánkban ugyan a falusi turizmusnak lett

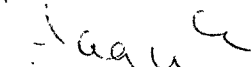
hagyománya, de annak nagyobb és hatékonyabb támogatása mellett lehetőség lenne arra, hogy a gazdák által folytatott mezőgazdasági tevékenységhez még több helyen párosuljon a turizmus is. A jelenlegi helyzet azonban azt mutatja, hogy egyelőre még a falusi turizmus is a fennmaradásért küzd. Egyértelmű válik az is, hogy az agroturisztikai vállalkozások a helyi gazdaság részét képezik. Ily módon nyilvánvaló az is, hogy szoros kapcsolat van a vidéki helyi gazdaságfejlesztéssel. Sőt mondhatni akár, hogy tipikus példaként is leírhatóak, ami alapján a támogatását még inkább indokoltá teszi.

Kérdezem tehát Tisztelt Miniszter Urat, hogy a jövőben várható-e hazánkban is az olasz agroturizmushoz hasonlóan a jogi szabályozás pontos megteremtése, illetve egyéb más módon a támogatása? Miért nem fektetnek kelő hangsúlyt erre az ágazatra? A közeljövőben milyen fejlesztési források állnak majd a terület rendelkezésére?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2015. április 28.

Tisztelettel:

Magyar Zoltán

Jobbik